

AKATYST

KU CZCI JASNOGÓRSKIEJ
BOGURODZICY

AKATYST

Od pierwszych wieków chrześcijanie czcili na różne sposoby Matkę Bożą. Kult ten, szczególnie w Bizancjum, znajdował swój wyraz w liturgii, a także w poezji. Jednym z najwspanialszych dowodów miłości, jaką otaczano Matkę Pana Jezusa, jest hymn liturgiczny ku czci Bogurodzicy zwany *Akatyst*.

Słowo *Akatyst* oznacza nabożeństwo składające się z pieśni pochwalnych, modlitw ku czci Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i Świętych, odmawianych na stojąco, z uwagi na greckie znaczenie tego słowa (czyli gr. *Akathistos* – „*hymn śpiewany na stojąco*”).

Uważa się, że *Akatyst* jest najstarszym hymnem Maryjnym, wykonanym 7 sierpnia 626 r. n.e., kiedy dzięki opiece Bogurodzicy Konstantynopol został uratowany przed atakiem pogańskich Awarów. Wówczas gwałtowny huragan rozpedził nieprzyjacielską flotę, rzucając statki na wybrzeże niedaleko sanktuarium Deipara – Matki Bożej w Blachernach, dzielnicy Konstantynopola. Ludność miasta śpiewała wtedy całą noc na stojąco, hymn ku czci Bogurodzicy, dziękując Jej w ten sposób za ratunek. Dodano wtedy do *Akatystu* dziękczynną dedykację „O Waleczna Hetmanko”.

Około VIII wieku, dzięki kontaktom Wenecjan ze Wschodem, *Akatyst* został przeniesiony do Włoch i przetłumaczony na łacinę. Polski przekład został dokonany w 1965 r. Największe zasługi w powrocie Akatystu do liturgii ma błogosławiony Jan Paweł II, wskazując to nabożeństwo, wspólne dla obu Kościołów, jako drogę prowadzącą do pełni jedności. Obecnie można go usłyszeć w różnych świątyniach na całym świecie. W Polsce *Akatyst* tłumaczony przez marianina o. Sergiusza Jana Gajka jest najwierniejszym tłumaczeniem oryginału z roku 1980.

Śpośród wymienionych wcześniej nabożeństw ten hymn liturgiczny omawia odrębne, kongregacje Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w „Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii. Zasady i wskazania” w rozdziale poświęconym czci oddawanej Matce Bożej.

Ojciec św. Benedykt XVI jedną ze zwyczajowych katechez podczas audiencji generalnej poświęcił autorowi *Akatystu*, św. Romanowi Pieśniarzowi. Świętemu zostały

objawione w cudowny sposób słowa i melodia *Akatystu*. W czasie snu ukazała mu się bowiem Matka Boska, która dała mu do spożycia zwój. Po przebudzeniu święty Roman wyśpiewał treść zwoju, był to hymn ku czci Bogurodzicy. Podobny Motyw snu jest napisany w Ks. Ezechiela 3,1 : „[...] Weź ten zwój, a jedź i mów [...]” wykorzystywany w chrześcijańskich legendach.

Treść hymnu koncentruje się wokół tematu obecności Maryi w Tajemnicy Słowa Wcielonego i jego Kościoła. Zwrotki zaczynają się od kolejnych liter alfabetu greckiego. Na przemian przeplatają się teksty maryjne i chrystologiczne. Każda strofa zaczyna się od zapowiedzi wydarzenia lub tematu, co ma skierować rozmyślanie ku wnętrzu tajemnicy.

Akatyst składa się z dwóch części:

- pierwszej, przedstawiającej historię z życia Maryi od Zwiastowania do Ofiarowania Jezusa w Świątyni
- drugiej teologicznej, rozważającej boską i ludzką naturę Chrystusa i dziewictwo Maryi.

Akatyst jest hymnem radości składającym się z dwunastu strof zwanych *Ikosami*. Anielskie „Ave Maria” nie odpowiada polskiemu tłumaczeniu „Witaj”, którym rozpoczyna się każdy werset litaniijnej części *Ikosu*.

Nie oddając takiej radości, jaką oddaje rosyjskie tłumaczenie „*Radujsia*”, czy greckie tłumaczenie „*Haire*”.

Akatyst współcześnie ma swoje wersje w języku angielskim, francuskim, niemieckim i włoskim. Obecnie jest śpiewany w czasie Wielkiego Postu, w święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny oraz w Święto Niepokalanego Poczęcia Maryi.

Na jasnej Górze *Akatyst* do Bogurodzicy Maryi jest śpiewany w każdą sobotę w kaplicy Cudownego Obrazu o godzinie 20.00, w intencji pokoju na całym świecie.

**Boże wejrzyj ku wspomżeniu memu,
Panie pośpiesz ku ratunkowi memu.
Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Św.
jak była na początku teraz i zawsze
i na wieki wieków.
Amen**

Prawdziwie godne to i sprawiedliwe
Wysławiać Ciebie Bogurodzico Maryjo

**Pani od wieków czczona w tym Jasnogórskim Obrazie
dana przez Boga narodowi polskiemu – ku jego obronie**

Zawsze chwalebna i nieskalana Matko naszego Pana
i Boga Jezusa Chrystusa
Czcigodniejsza bowiem jesteś Maryjo od Cherubinów
Nieporównanie sławniejsza od Serafinów

**Zwycięska Matko Częstochowska pocięta świętokradczą ręką
Pani potężna w cudy przedziwna, nasza orędowniczko
u Boga i Hetmanko**

Umiłowana przez Naród Polski
Umiłowana przez uczniów Jezusa na całej ziemi
Prawdziwie godne to i sprawiedliwe
Twojej wzywać pomocy dla serc naszych i wiary naszej
Chcemy Cię wysławiać Maryjo pieśnią z duszy płynącą
Módl się Bogurodzico Maryjo za nami –
pielgrzymami do Ciebie, którzy ręce ku Tobie
rozważamy miły Tobie różaniec wyciągamy

Błagaj za nami grzesznikami teraz i w godzinę
śmierci naszej
Amen

KONDAKTION 1 (kantor)

O, Waleczna Hetmanko,
Zwycięską wdzięczności pieśń,
z niewoli wyswobodzeni, słudzy Twoi,
niesiem Ci, Bogurodzico.
Ty, która posiadasz moc niezwykłą,
od wszelkich nieszczęść wybaw nas,
byśmy do Ciebie wołali:

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

IKOS 1 (kantor)

Archanioł z nieba posłan był,
by – Witaj – Matce Boga rzekł.
A kiedy ujrzał, że na jego bezcielesny głos
bierzesz na swoje ciało, Panie,
stał w zachwycie wołając do Niej:

Witaj, przez którą jaśnieje radość,
Witaj, dla której klątwa odpuszczona,
Witaj, która Adama podnosisz z upadku,
Witaj, która od łez uwalniasz Ewę.

Witaj, o wysokości, pojęciom ludzkim niedostępna,
Witaj, głębino nawet anielskim okiem niezbadana,
Witaj, bo jesteś tronem Króla,
Witaj, bo dźwigasz Tego, co wszystkie dźwiga rzeczy.

Witaj, gwiazdo Słońce nam ukazująca,
Witaj, łono Boskiego wcielenia,
Witaj, przez którą stworzenie się odnawia,
Witaj, przez którą Stwórcę dzieckiem się staje.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 2 (kantor)

Bacząc Najświętsza Panna na swoje dziewictwo
do Gabriela śmieje rzecz:
„Dziwne twej mowy znaczenie
i duszy mojej do pojęcia trudne.

Poczęcie bowiem bez męża udziału
i macierzyństwo głosisz mi wołając: **Alleluja.**” (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 2 (kantor)

Czeka Dziewica z upragnieniem
na poznanie niepoznawalnego
i rzecze Bożemu słudze:
„Czyż łono moje dziewicze może począć
i porodzić Syna? Powiedz mi”,
A on w bojaźni i czci rzekł Jej wołając:

Witaj, wtajemniczona w niewymowną radę,
Witaj, pełna wiary w sprawy milczenia godne,
Witaj, któraś przedsmakiem cudów Chrystusowych,
Witaj, pełnio wszystkiego, co o Nim jest prawdą.

Witaj, drabino, po której sam Bóg z nieba zstąpił.
Witaj, moście, wiodący z ziemi ku niebiosom,
Witaj, cudzie, o którym słów brak jest aniołom,
Witaj, rano bolesna zadana demonom.

Witaj, Światłość rodząca w sposób niewymowny,
Witaj, któraś nikomu nie wyjawiała – Jak – swej tajemnicy,
Witaj, która przekraczasz wiedzę wszystkich mędrców,
Witaj, która wierzącym rozjaśniasz umysły.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 3 (kantor)

Dziewicę, co męża nie znała,
Moc Najwyższego okryła cieniem ku poczęciu;
a Jej łono nietknięte
urodzajną uczyniła rolę
dla wszystkich, którzy chcą zbierać zbawienie
tak oto śpiewając: **Alleluja.** (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 3 (kantor)

Elżbietę nawiedzić pobiegła
Panna napelniona Bogiem.
Dziecię w łonie Elżbiety zaraz rozpoznało
Jej pozdrowienie z radością
i skokiem tylko zamiast śpiewu
wołało do Bogurodzicy:

Witaj, konarze pnia, co nie usycha,
Witaj, pole rodzące Owoc nieskalany,
Witaj, uprawiająca rolę Rolnika – ludzi przyjaciela,
Witaj, która nam rodzisz Rodziciela życia.

Witaj, niwo, dająca obfitość zmiłowań,
Witaj, stole pełny bogactw pojednania,
Witaj, bo nam gotujesz łąkę słodkich rozkoszy,
Witaj, bo duszom przystań spokojną sposobisz.

Witaj, modlitwy kadzidło pachnące,
Witaj, całego świata ceno pojednania,
Witaj, dobroci Boża śmiertelnym życzliwa,
Witaj, któraś śmiertelnym śmiałym przystępem do Boga.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 4 (kantor)

Falami sprzecznych myśli szarpany jak burzą
chwał się i gubił Józef.
Patrząc na Ciebie, dotąd nietkniętą od męża,
snuł ciemny domysły o tajemnym związku,
o Nienaganna.
Lecz pouczony od Ducha Świętego o tym poczęciu,
zawołał: **Alleluja.** (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 4 (kantor)

Gdy usłyszeli pasterze
aniołów śpiewanie o przyjściu Chrystusa w ciele,
pobiegli jak do Pasterza – ujrzeni Go jak Baranka bez skazy,

na łonie Maryi się pasł,
a oni hymn Jej śpiewali:

Witaj, Matko Baranka i Pasterza,
Witaj, zagrodo duchowych owieczek,
Witaj, obrońco od wilków niewidzialnych,
Witaj, bramy raju nam otwierająca.

Witaj, bo z ziemią śpiewają radosne niebiosa,
Witaj, bo z niebem płąsa szczęśliwa ziemia,
Witaj, Ty apostołów niemilknące usta,
Witaj, niezwyćżone męstwo zwycięstwa wieniec noszących.

Witaj, podpora wiary naszej mocna,
Witaj, łaski dowodzie jasny,
Witaj, która piekło ogałacasz,
Witaj, która nas chwałą przyodziewasz.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 5 (kantor)

Hen, ku Bogu lecącej gwiazdy
blaskiem urzeczeni
poszli za nią Magowie,
a trzymając się mocno niebieskiej latarni
znaleźli w jej promieniach potężnego Władcę,
i dostępując do Niedostępnego
witali Go wołając: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 5 (kantor)

I gdy ujrzeli synowie Chaldei
na rękach Dziewicy Tego, co ludzi stworzył swą ręką,
rozpoznali w Nim Pana, choć przyjął na się postać sługi.
Skwapliwie uczcili Go swymi darami,
a Błogosławionej wołali:

Witaj, Matko Gwiazdy niezachodzącej,
Witaj, promieniu dnia mistycznego,

Witaj, gasząca zarzewie fałszu,
Witaj, oświecająca wyznawców Trójcy Świętej.

Witaj, przez którą tyran niehumanitarny ze swego władztwa,
Witaj, ukazująca Chrystusa – Pana, ludzi Przyjaciela,
Witaj, wyzwalająca od pogańskiego bałwochwalstwa,
Witaj, ocalająca od brudnych uczynków.

Witaj, kładąca kres pogańskiej czci ognia,
Witaj, tłumiąca płomień namiętności,
Witaj, przewodniczko wierzących po drodze mądrości,
Witaj, radości ludzkich pokoleń.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 6 (kantora)

Jakże zmienieni w Boga niosących heroldów
wracali do Babilonu Magowie.
Spełniając Twe polecenie
wszystkim głosili o Tobie, żeś Zbawcą,
lecz pominęli Heroda –
głupca, co śpiewać nie umiał: **Alleluja.** (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 6 (kantora)

Kiedyś Egipt oświecił światłem swojej prawdy,
przepędziłeś, precz ciemności błędu.
Bożki egipskie, o Zbawco, nie mogły sprostać Twej sile – runęły.
A z ich niewoli wyrwani wołali do Bogurodzicy:

Witaj, która ludzi prostujesz ku górze,
Witaj, która demony strącasz do przepaści,
Witaj, błędu depcząca szaleństwo,
Witaj, ujawniająca ufudę bałwanów.

Witaj, morze, w którym faraon utonął duchowy,
Witaj, skała, z której źródło tryska dla spragnionych życia,
Witaj, słupie ognisty, wiodący przez ciemność,
Witaj, osłono nad światem szersza niżli chmura.

Witaj, pokarmie manę nam zastępujący,
Witaj, Służebnico Świętego Pokarmu,
Witaj, ziemio Bożej obietnicy,
Witaj, miodem i mlekiem płynąca.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 7 (kantor)

Lepszego pragnąc świata i odejścia w wieczność
chciał Symeon opuścić ziemi tej marność.
I wtedy dałeś mu się dzieckiem,
lecz on rozpoznał pełnię Boga w Tobie,
podziwiał mądrość Twoją niewymowną i wołał: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 7 (kantor)

Moc swą zjawiając Stwórcą nowe ukazał stworzenie
znam którzy przezeń jesteśmy.
Z łona, co nie zaznało nasienia, wyszedł
i ustrzegł to łono nienaruszone,
abyśmy cud ten uznając chwalili je i wołali:

Witaj, kwiecie nigdy nie więdnący,
Witaj, korono wstrzemięźliwości,
Witaj, prawzorze jasny naszego zmartwychwstania,
Witaj, ukazująca nam życie anielskie.

Witaj, drzewo o słodkim Owocu – pokarmie wierzących,
Witaj, listowie, w którego obfitym cieniu wielu się ukrywa,
Witaj, boś w łonie nosiła zabłąkanych Przewodnika,
Witaj, boś porodziła Wybawiciela pojmany.

Witaj, Ty, co łagodzisz Sędziego gniew sprawiedliwy,
Witaj, przebaczenie niosąca dla wielu grzeszników,
Witaj, szato dojrzałości ogołoconych z prawa do mówienia,
Witaj, miłości wszelkie przewyższająca pragnienie.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 8 (kantor)

Narodzenie inne i obce naszemu widząc,
stańmy się obcy światu,
a umysł nasz skierujmy ku niebu.

Przez to Narodzenie Najwyższy objawił się na ziemi pokornym człowiekiem,
pragnąc ku górze prowadzić wszystkich,
co doń wołają: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 8 (kantor)

O, Słowo, przebywające w pełni doczesności,
Ty nie opuszczasz wieczności swej wcale.
Jesteś wśród nas nieogarnione.
Albowiem Boskie ku nam zejście nie było tylko zmianą miejsca
te narodziny z Dziewicy –
co Boga pełna słucha naszych głosów:

Witaj, Ty co ogarniasz Nieogarnionego,
Witaj, bramo wzniosłej tajemnicy,
Witaj, nowino sprzeciw budząca niewiernych,
Witaj, chwało nieobalona wierzących.

Witaj, tronie najświętszego Twego, co jest nad Cheruby,
Witaj, mieszkanie wzniosłe Tego, co nad Serafy,
Witaj, która jednoczysz, co niepojednane,
Witaj, która dziewiczość łączysz z macierzyństwem.

Witaj, przez którą przestępstwo się gładzi,
Witaj, przez którą raj nam się otwiera,
Witaj, kluczu królestwa Chrystusa,
Witaj, nadziejo szczęśliwej wieczności.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 9 (kantor)

Podziwiali aniołowie
wielkie dzieło Twojego wcielenia.
Widzieli jak nieprzystępny, Boże,

stałeś się przystępnym dla wszystkich człowiekiem.
Zamieszkałeś między nami słuchając wołania: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 9 (kantor)

Retorzy, słów wielu miłośnicy,
milkną przed Tobą jak ryby bezgłośnie
wiedzimy to, Bogurodzico.
Nie mogą bowiem powiedzieć,
jak pozostając dziewicą możesz rodzić.
My jednak tajemnicę Twoją podziwiając wołamy z wiarą:

Witaj, naczynie Bożej Mądrości,
Witaj, skarbnico Jego opatrzości,
Witaj, która mędrcom wytykasz niemądrość,
Witaj, która uczonym wykazujesz nieuctwo.

Witaj, bo przemądrzali badacze stali się głupcami,
Witaj, bo twórcy mitów marnie przeminęli,
Witaj, boś rozerwała Ateńczyków sidła,
Witaj, bo sieci Rybakom napelniasz.

Witaj, wyciągająca z otchłani niewiedzy,
Witaj, wzbogacająca poznanie z wielu,
Witaj, korabiu pragnących zbawienia,
Witaj, porcie płynących przez życie.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 10 (kantor)

Samym sobą chcąc świat ocalić i uładzić
przyszedł nieprzymuszony Sprawca ładu,
a chociaż Bogiem jest nasz Pasterz,
ukazał się wśród nas podobnym nam Barankiem.
I nas, podobnych sobie, wzywając do siebie
jako Bóg słyszy wołanie: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 10 (kantor)

Śpieszą do Ciebie dziewice,
boś murem im obronnym i wszystkim,
co Cię wzywają, Bogurodzico, Dziewico.
Nieba i ziemi Stworzyciel przyozdobił Cię łaską, o Nieskalana.
A zamieszkawszy w Twoim łonie
nauczył wszystkich wznosił głos do Ciebie:

Witaj, o wzniosła kolumno dziewictwa,
Witaj, o bramo wiecznego zbawienia,
Witaj, pierwszy owocu odrodzenia w Duchu,
Witaj, szafarko wszech dobrodziejstw Bożych.

Witaj, która odradzasz tych, co w grzechu są poczęci,
Witaj, dająca mądrość tym, co nieroztropni,
Witaj, odpędzająca tego, co zawsze uwodzi,
Witaj, rodząca Siewcę niewinności.

Witaj, alkowo przezczystych zaślubin,
Witaj, zaślubiająca dusze wierne Panu,
Witaj, o piękna dziewic żywicielko,
Witaj, weselna dusz świętych przyjaciółko,

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 11 (kantor)

Śpiew pochwalny zawodzi,
gdy objąć chce pełnię Twych zamiłowań.
Choćbyśmy ofiarowali Ci ody
tak liczne, jak ziarnka piasku, o Królu święty,
nie osiągnęlibyśmy nigdy godnej miary tego,
co dajesz nam, którzy wołamy do Ciebie: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 11 (kantor)

Ty, Najświętsza Dziewico,
jawisz się nam w ciemnościach
jak światłodajna pochodnia.
Niematerialne zapalając światło wiesziesz wszystkich

do poznania Boga, swoim blaskiem rozjaśniając umysły
– naszym uczczona wołaniem:

Witaj, promieniu Słońca duchowego,
Witaj, odbicie Światłości nieprzystępnej,
Witaj, błyskawico dusze oświecająca,
Witaj, gromie nieprzyjaciół rażący.

Witaj, bo nam wysyłasz Światło jaśniejące,
Witaj, bo nam wypuszczasz obficie płynącą Rzekę,
Witaj, obrazie uzdrawiającej sadzawki,
Witaj, niszcząca grzechu zmażę haniebną.

Witaj, któraś kąpielą obmywającą sumienia,
Witaj, dzbanie mieszalny, w którym radość się miesza,
Witaj, woni, dobry zapachu Chrystusa,
Witaj, życie mistycznej i radosnej uczt.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 12 (kantor)

Udzielić pragnął łaski przebaczenia
za dawne winy Ten,
co długi wszystkich ludzi głodzi.
We własnej więc przybliżył się Osobie
do tych co oddalili się od Jego łaski,
a potargawszy cyrograf ich winy,
słyszysz z ust wszystkich wołanie: **Alleluja.** (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 12 (kantor)

Wielbiąc pieśniami Twego Syna
chwalimy hymnem wszyscy też i Ciebie,
jako świątynię duchową, Bogurodzico.
Ten który mieszkał w Twoim łonie
trzymając w dłoni wszystkie rzeczy,
Pan nasz, uświęcił Cię i uczył
i nauczył nas wołać do Ciebie:

Witaj, namiocie Boga oraz Słowa,
Witaj, święta nad – święte świętych –,
Witaj, arko złożona przez Ducha Świętego,
Witaj, niewyczerpana życia skarbnico.

Witaj, czcigodny diademie królów bogobojnych,
Witaj, chwało wysoka kapłanów pobożnych,
Witaj, bastionie niezdojbyty Kościoła świętego,
Witaj, murze nieobalony Królestwa Bożego.

Witaj, Ty która wznosisz pomniki zwycięstwa,
Witaj, która obalasz nieprzyjaciół naszych,
Witaj, lekarstwo dla ciała mojego,
Witaj, duszy mojej ocalenie.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 13 (kantor)

Zaiste, godna jesteś, Matko, wszelkiej chwały,
któraś między wszystkimi świętymi
Najświętsze zrodziła Słowo.
Racz przyjąć teraz ten nasz dar,
od wszelkiego nieszczęścia nas broń wszystkich.
Od przyszłej kary wybaw nas,
którzy popołu do Ciebie wołamy: **Alleluja**. (W. Post: Chwała Tobie)

Alleluja, alleluja, alleluja. (W Wielkim Poście śpiewamy: Chwała Tobie Słowo Boże)

IKOS 1 (kantor)

Archanioł z nieba posłan był,
by –Witaj– Matce Boga rzekł.
A kiedy ujrzał, że na jego bezcielesny głos
bierzesz na swoje ciało, Panie,
stał w zachwycie wołając do Niej:

Witaj, przez którą jaśnieje radość,
Witaj, dla której kłątwa odpuszczona,
Witaj, która Adama podnosisz z upadku,
Witaj, która od łez uwalniasz Ewę.

Witaj, o wysokości, pojęciom ludzkim niedostępna,
Witaj, głębino nawet anielskim okiem niezbadana,
Witaj, bo jesteś tronem Króla,
Witaj, bo dźwigasz Tego, co wszystkie dźwiga rzeczy.

Witaj, gwiazdo Słońce nam ukazująca,
Witaj, łono Boskiego wcielenia,
Witaj, przez którą stworzenie się odnawia,
Witaj, przez którą Stwórcą dzieckiem się staje.

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

KONDAKTION 1 (kantor)

O, Waleczna Hetmanko,
Zwycięską wdzięczności pieśń,
z niewoli wyswobodzeni, słudzy Twoi,
niesiem Ci, Bogurodzico.
Ty, która posiadasz moc niezwykłą,
od wszelkich nieszczęść wybaw nas,
byśmy do Ciebie wołali:

Witaj, Oblubienico Dziewicza.

***

**Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu
jak była na początku teraz i zawsze
i na wieki wieków
Amen**

Błogosławieństwo kapłana

**Błogosławmy Panu
Bogu niech będą dzięki.**